KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.11.2021 r.
COM(2021) 671 final

2021/0352 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na 32. sesji Zgromadzenia Międzynarodowej Organizacji Morskiej w sprawie przyjęcia zmian wytycznych w ramach zharmonizowanego systemu przeglądu i certyfikacji

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na 32. sesji Zgromadzenia Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), która odbędzie się wirtualnie w dniach 6–15 grudnia 2021 r.

Podczas 32. sesji Zgromadzenia (A 32) przewiduje się przyjęcie projektu wytycznych do przeglądów w ramach zharmonizowanego systemu przeglądu i certyfikacji (HSSC) z 2021 r. oraz uchylenie rezolucji Zgromadzenia A.1140(31), na mocy której Zgromadzenie IMO na swoim 31. posiedzeniu przyjęło wytyczne do przeglądów w ramach zharmonizowanego systemu przeglądu i certyfikacji (HSSC) z 2019 r.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja o Międzynarodowej Organizacji Morskiej

Konwencją o Międzynarodowej Organizacji Morskiej ustanowiono Międzynarodową Organizację Morską (IMO). Celem IMO jest stworzenie forum współpracy w zakresie regulacji i praktyk dotyczących wszelkich kwestii technicznych, które mają wpływ na żeglugę w handlu międzynarodowym. Ponadto zadaniem IMO jest propagowanie powszechnego przyjmowania najwyższych możliwych standardów w kwestiach bezpieczeństwa morskiego, efektywności żeglugi oraz zapobiegania zanieczyszczaniu środowiska morskiego przez statki i jego kontroli, przy jednoczesnym wspieraniu równych warunków działania. Organizacja ta zajmuje się także sprawami administracyjnymi i prawnymi.

Konwencja weszła w życie w dniu 17 marca 1958 r.

Wszystkie państwa członkowskie są stronami tej konwencji.

2.2. Międzynarodowa Organizacja Morska

Międzynarodowa Organizacja Morska (IMO) to specjalistyczna agencja Organizacji Narodów Zjednoczonych odpowiedzialna za bezpieczeństwo i ochronę żeglugi oraz za zapobieganie zanieczyszczaniu morza przez statki. Jest to ogólnoświatowa instytucja zajmująca się wyznaczaniem norm w zakresie bezpieczeństwa, ochrony i ekologiczności żeglugi międzynarodowej. Jej główna rola polega na tworzeniu ram regulacyjnych dla sektora żeglugi, które będą sprawiedliwe i skuteczne oraz zostaną powszechnie przyjęte i wdrożone.

Do IMO może przystąpić każde państwo i wszystkie państwa członkowskie UE należą do tej organizacji. Stosunki UE z IMO opierają się w szczególności na porozumieniu o współpracy pomiędzy Międzyrządową Morską Organizacją Doradczą (IMCO) a Komisją Wspólnot Europejskich w sprawach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania stron, zawartym w 1974 r.

Zgromadzenie IMO jest organem zarządzającym organizacji. W jego skład wchodzą wszystkie państwa członkowskie IMO, które zbierają się co dwa lata i mogą przyjmować środki uzgodnione w ramach wszystkich z pięciu głównych komitetów IMO. Wśród tych pięciu komitetów znajdują się Komitet Bezpieczeństwa na Morzu (MSC) oraz Komitet Ochrony Środowiska Morskiego (MEPC).

2.3. Planowany akt Zgromadzenia IMO

W dniach 6–15 grudnia 2021 r., podczas swojej 32. sesji Zgromadzenie ma przyjąć zmiany wytycznych w ramach zharmonizowanego systemu przeglądu i certyfikacji.

Celem planowanych zmian jest aktualizacja wytycznych w celu uwzględnienia wymogów wynikających ze zmian odpowiednich obowiązkowych instrumentów wchodzących w życie do dnia 31 grudnia 2021 r. włącznie.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

3.1. Przyjęcie wytycznych do przeglądów w ramach zharmonizowanego systemu przeglądu i certyfikacji z 2021 r. oraz uchylenie A.1140(31)

Podkomitet ds. Wdrażania Konwencji, poprzednik Podkomitetu ds. Wdrażania Instrumentów IMO (III), zgodził się na wprowadzanie zmian do wytycznych do przeglądów HSSC w sposób ciągły. Wytyczne do przeglądów są zatem aktualizowane na każdym posiedzeniu Zgromadzenia IMO. Najnowsza wersja wytycznych do przeglądów zawarta jest w rezolucji A.1140(31) i została przyjęta na 31. sesji Zgromadzenia w 2019 r.

Podkomitet III podczas swojej 6. sesji powołał grupę korespondencyjną ds. rewizji wytycznych do przeglądów w ramach HSSC oraz ustanowił niewyczerpujący wykaz obowiązków w ramach instrumentów związanych z Kodeksem Implementacji Instrumentów IMO (kodeks III), koordynowany przez Chiny. Uczyniono to w ten sam sposób podczas poprzednich sesji podkomitetu III.

Grupa korespondencyjna została poproszona o dalsze opracowywanie projektów zmian wytycznych do przeglądów. Wynikają one ze zmian odpowiednich obowiązkowych instrumentów, które mają wejść w życie do dnia 31 grudnia 2021 r. włącznie, z uwzględnieniem wyników sesji MEPC i MSC. Przyjęcie zaktualizowanych wytycznych do przeglądów HSSC oraz uchylenie rezolucji A.1140(31), która zawiera obecne wytyczne, zostaną zatwierdzone na 104. sesji MSC i 77. sesji MEPC. Po zatwierdzeniu przez oba komitety projekt rezolucji zostanie przekazany do przyjęcia A 32.

Regularna rewizja zapewnia aktualność wytycznych do przeglądów HSSC. W aktualizacji, która ma zostać przyjęta, wyjaśniono m.in., że przeterminowane baterie pierwotne, które spełniają wymogi pkt 12.6 załącznika do rezolucji MSC.149(77), mogą być wykorzystywane wyłącznie do badania i kontroli działania radiotelefonu VHF do łączności dwukierunkowej. Unia powinna zatem poprzeć te zmiany, ponieważ zapewnią one uwzględnienie w wytycznych do przeglądów rozwoju sytuacji.

3.2. Odnośne przepisy i kompetencje UE

W rozporządzeniu (WE) nr 391/2009[1] ustanowiono wspólne reguły i normy dotyczące organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach. Kryterium zawarte w załączniku I część B pkt 7 lit. k) rozporządzenia wymaga od uznanej organizacji zapewnienia, by ustawowe przeglądy i inspekcje były przeprowadzane zgodnie z wytycznymi do przeglądów w ramach zharmonizowanego systemu przeglądu i certyfikacji przyjętego przez IMO.

[1] Rozporządzenie (WE) nr 391/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach; Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 11.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy".

Art. 218 ust. 9 TFUE ma zastosowanie niezależnie od tego, czy Unia jest członkiem organu lub stroną umowy[2].

Pojęcie „akty mające skutki prawne" obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii"[3].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Zgromadzenie IMO jest organem ustanowionym na mocy umowy – Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Morskiej.

Akt, który Zgromadzenie ma przyjąć, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt może mieć decydujący wpływ na treść rozporządzenia (WE) nr 391/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach. Wynika to z faktu, że wymaga on od uznanej organizacji zapewnienia, by ustawowe przeglądy i inspekcje były przeprowadzane zgodnie z wytycznymi do przeglądów w ramach zharmonizowanego systemu przeglądu i certyfikacji przyjętego przez IMO.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu dotyczą transportu morskiego. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 100 ust. 2 TFUE.

---

[2] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., C-399/12, Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 64.

[3] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być zatem art. 100 ust. 2 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

2021/0352 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na 32. sesji Zgromadzenia Międzynarodowej Organizacji Morskiej w sprawie przyjęcia zmian wytycznych w ramach zharmonizowanego systemu przeglądu i certyfikacji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 TFUE w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Konwencja o Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) weszła w życie w dniu 17 marca 1958 r.

(2) IMO to organizacja wyspecjalizowana Organizacji Narodów Zjednoczonych odpowiedzialna za bezpieczeństwo i ochronę żeglugi oraz zapobieganie zanieczyszczeniom mórz i powietrza powodowanym przez statki. Wszystkie państwa członkowskie Unii są członkami IMO. Unia nie jest członkiem IMO.

(3) Na podstawie art. 15 lit. j) umowy Zgromadzenie może przyjmować przepisy i wytyczne dotyczące bezpieczeństwa morskiego, zapobiegania zanieczyszczeniom morskim ze statków i ich kontroli oraz innych kwestii odnoszących się do wpływu żeglugi morskiej na środowisko morskie powierzonych Organizacji przez instrumenty międzynarodowe lub na ich mocy, bądź poprawki do takich przepisów i wytycznych, które zostały do niej skierowane.

(4) Zgromadzenie IMO na swojej 32. sesji w dniach 6–15 grudnia 2021 r. ma przyjąć wytyczne do przeglądów w ramach zharmonizowanego systemu przeglądów i certyfikacji (HSSC) z 2021 r. oraz uchylić rezolucję Zgromadzenia IMO A.1140(31), która zawiera wytyczne do przeglądów HSSC z 2019 r.

(5) Należy określić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na 32. sesji IMO, ponieważ zmiany wytycznych do przeglądów HSSC będą mogły w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów prawa Unii, a mianowicie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 391/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach.

(6) Przyjęcie wytycznych do przeglądów HSSC z 2021 r. oraz uchylenie wytycznych do przeglądów HSSC z 2019 r. stanowi część regularnej rewizji. Unia powinna zatem poprzeć te zmiany, ponieważ zapewnią one aktualność wytycznych do przeglądów HSSC.

(7) Stanowisko Unii ma zostać wyrażone przez działające wspólnie państwa członkowskie Unii będące członkami Zgromadzenia IMO,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na 32. sesji Zgromadzenia Międzynarodowej Organizacji Morskiej („IMO”), polega na wyrażeniu zgody na przyjęcie wytycznych do przeglądów w ramach zharmonizowanego systemu przeglądu i certyfikacji z 2021 r., jak określono w dokumencie III 7/17/Add.1 sekcja 8 i załącznik 6, a następnie na uchyleniu rezolucji Zgromadzenia IMO A.1140(31).

Artykuł 2

Stanowisko, o którym mowa w art. 1, wyrażają działające wspólnie państwa członkowskie Unii będące członkami Zgromadzenia IMO.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący